

Sygn. akt I UK 30/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania „E” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

z udziałem zainteresowanego S.T.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 21 listopada 2017 r.,

skargi kasacyjnej „E” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki

komandytowej w K. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...].

z dnia 9 czerwca 2016 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 9 czerwca 2016 r., III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...]. zmienił wyrok Sądu Okręgowego w C. z 27 kwietnia 2015 r., X U [...], zmieniający decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. (organ rentowy) o podleganiu przez S.T. (zainteresowany) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu, z uwagi na wykonywanie pracy na podstawie umowy cywilnoprawnej o świadczenie usług w spółce „E” Sp. z o.o. Sp. k. (płatnik składek), przez oddalenie odwołania i obciążenie płatnika składek kosztami postępowania.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądy Apelacyjny wniósł płatnik składek, zaskarżając go w całości. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do

rozpoznania został oparty na przesłankach jej oczywistej zasadności, z uwagi na kwalifikowane naruszenia, jakich dopuścił się Sąd drugiej instancji, a powołane w podstawach skargi oraz występowania istotnych zagadnień prawnych, sprowadzających się do pytań: 1) jak daleko twórczy charakter musi mieć umowa o dzieło, a tym samym czy proste prace, które nie wymagają daleko posuniętego twórczego charakteru mogą stanowić przedmiot umowy o dzieło?; 2) czy zlecenie podwykonania prac wyklucza możliwość zawarcia umowy o dzieło w sytuacji, gdy przedmiot umowy o dzieło stanowi element składowy większej umowy, ale wyodrębniony i autonomiczny?; 3) czy zindywidualizowanym rezultatem dzieła może być przywrócenie stanu poprzedniego rzeczy?

W odpowiedzi na skargę kasacyjną płatnika składek organ rentowy wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, należy zauważyć, że zachodzi ona wówczas, gdy z jej treści, bez potrzeby pogłębionej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika, że doszło do kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (postanowienia Sądu Najwyższego z 5 grudnia 2013 r., III SK 19/13, LEX nr 1402642 oraz z 3 grudnia 2014 r., III PK 75/14, LEX nr 1621619), a przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają uwzględnienie skargi (postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, LEX nr 560577 oraz z 20 marca 2014 r., I CSK 18/14, LEX 1522063). Płatnik składek w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania podnosi, że oczywista zasadność skargi wynika z naruszenia przepisów procedury cywilnej, dotyczących postępowania dowodowego oraz błędnej kwalifikacji umowy łączącej płatnika składek z zainteresowanym. Tymczasem, zdaniem Sądu Najwyższego, postępowanie dowodowe w sprawie zostało przeprowadzone bardzo szeroko i rzetelnie, a wyciągnięte z niego przez Sąd drugiej instancji wnioski są właściwe,

zgodne z wiedzą prawniczą i zawierają prawidłową ocenę stanu faktycznego, przez pryzmat obowiązujących przepisów. W związku z tym Sąd Najwyższy nie znajduje podstaw do przyjęcia, że doszło do rażącego naruszenia prawa.

Odnosząc się następnie do przesłanki przedsądu, jaką jest występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego Sąd Najwyższy stwierdza, że obowiązkiem skarżącego jest wywiedzenie i uzasadnienie występującego w sprawie problemu w sposób zbliżony do tego, jaki przewidziany jest przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 28 maja 2015 r., III SK 5/15, LEX nr 1747850). Sformułowane zagadnienie powinno zatem odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, a którego wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy przyczyni się do rozwoju jurysprudencji i prawa pozytywnego. Rolą Sądu Najwyższego, jako najwyższego organu sądowego w Rzeczypospolitej Polskiej, nie jest bowiem działanie w interesie indywidualnym, lecz powszechnym, przez ochronę obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania i ujednolicanie praktyki stosowania prawa pozytywnego. Nie spełnia określonego w art. 398⁹ § 1 k.p.c. wymagania sformułowanie istotnego zagadnienia prawnego w sposób ogólny i nieprecyzyjny, a zwłaszcza ograniczenie się do samego postawienia pytania, bez odniesienia się do problemów interpretacyjnych przepisów (postanowienie Sądu Najwyższego z 28 maja 2015 r., III SK 5/15, LEX nr 1747850).

Sformułowane przez płatnika składek zagadnienia prawne nie spełniają w oczywisty sposób powyższych wymagań, w związku z tym brak jest publicznoprawnej potrzeby merytorycznego rozpoznania jego skargi kasacyjnej.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, biorąc dodatkowo pod uwagę, że organ rentowy nie wnosił o zasądzenie kosztów postępowania w przypadku odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.